

Sygnatura akt III RC 251/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Mirosław Rogowski

Protokolant: Anna Lasko

po rozpoznaniu w dniu 08 stycznia 2016 r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa małoletniego N. N. (1) reprezentowanego przez M. U.

przeciwko A. N.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa z dniem 05.10.2015r. alimenty należne od pozwanego A. N. małoletniemu N. N. (1) do kwoty 600,00 zł (sześćset złotych) miesięcznie, płatne do 15-go dnia każdego miesiąca do rąk matki dziecka M. U. z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki, z dotychczasowych w kwocie 400,00 zł ustalonych w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Kamiennej Górze 03.12.2010r. w sprawie sygn. akt RIIC 276/10,

II. w pozostałej części oddala powództwo,

III. nakazuje pozwanemu, aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze) kwotę 120,00 zł tytułem kosztów sądowych,

IV. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. IIIC 251/15

UZASADNIENIE

M. U. działająca w imieniu małoletniego N. N. (1) domagała się podwyższenia alimentów należnych mu od pozwanego A. N. do kwoty 1.000 zł, z dotychczasowych – 400 zł. Żądanie pozwu uzasadniła wzrostem potrzeb dziecka wynikającym z dorastania i wiążącymi z się z tym: rozpoczęciem nauki szkolnej i rozwojem zainteresowań. Podniosła, że powstały nowe potrzeby związane z terapią zaburzeń rozwoju. Wskazała na zmniejszenie się jej możliwości zarobkowych i zwiększenie się możliwości zarobkowych pozwanego.

W odpowiedzi na pozew (k. 16) pozwany wniósł oddalenie powództwa zarzucając, że zamieszkuje razem z powodem i M. U. w jednym gospodarstwie domowym i w sprawach alimentowania syna nie dochodzi do sporów. Nie zgodził się z twierdzeniem, że wzrosły potrzeby dziecka. Przyznał, że zarobkuje za granicą, gdzie dalsze zatrudnienie jest niepewne. Sugerował, że podwyższenie alimentów będzie przekraczało jego możliwości zarobkowe.

Sąd ustalił:

M. U. i pozwany A. N. są rodzicami N. N. (1), ur. (...) Dziecko pozostaje pod pieczę matki, zaspokajającej bezpośrednio jego potrzeby. Ojciec natomiast utrzymuje z nim styczność i łoży alimenty (**okoliczności niesporne**).

Ostatnia konkretyzacja obowiązku alimentacyjnego miała miejsce w ugodzie zawartej w dniu 3. 12. 2010 r. na kwotę 400 zł miesięcznie.

dowód: protokół rozprawy – k. 44 akt RIIC 276/10 .

Wtedy:

- powód N. N. (1) miał 14 miesięcy. Był zdrowym dzieckiem, prawidłowo się rozwijał. Miał potrzeby typowe dla swojego wieku.

- M. U. nie pracowała, zajmowała się wychowywaniem syna. Korzystała z urlopu wychowawczego i otrzymywała zasiłek wychowawczy w wysokości 400 zł miesięcznie. Oprócz niego - zasiłek rodzinny w kwocie 68 zł miesięcznie. Zamieszkiwała z dzieckiem w mieszkaniu matki.

- A. N. prowadził działalność gospodarczą i uzyskiwał miesięcznie dochód netto w kwocie około 2.000 zł. Mieszkał z matką – emerytką i prowadził z nią wspólne gospodarstwo domowe, do czego dokładał się kwotą 200 zł miesięcznie. Oprócz przekazywania na dziecko pieniędzy zaspokajał jego potrzeby przez zakupywanie mu nieregularnie zabawek, odzieży, finansowanie wizyt lekarskich i leków. Był zadłużony z tytułu kredytu zaciągniętego na zakup samochodu potrzebnego do wykonywania pracy, spłacanego ratami w kwotach po 600 zł miesięcznie.

dowód: akta RIIC 251/15.

Obecnie:

- Powód N. N. (1) ma 6 lat. Rozpoczął naukę w szkole podstawowej w miejscu zamieszkania. Jest ogólnie zdrowym dzieckiem. Wykazuje jednak objawy nadpobudliwości ruchowej. Jest w trakcie badań diagnostycznych. Interesuje się piłką nożną, a zainteresowanie to realizuje w miejscowym klubie piłkarskim, co wiąże się z wydatkami na opłatę – 60 zł miesięcznie i zakup odpowiedniej odzieży i obuwia,

- M. U. jest magistrzem administracji. Posiada status bezrobotnej, od grudnia 2015 r. bez prawa do zasiłku. Wykonuje dorywcze zatrudnienie w kancelarii adwokackiej za wynagrodzeniem około 1.000 zł miesięcznie. Zajmuje mieszkanie wraz z siostrą, przy czym nie prowadzi wspólnego gospodarstwa domowego. Wspólnie ponoszą jedynie opłaty.

dowód: wydruki operacji bankowych – k. 4 – 11,

zeznania M. U. – k. 27 (00:05:13 – 00: 12:15).

- A. N. zamknął prowadzoną działalność gospodarczą. Do grudnia 2015 roku pracował w Szwajcarii w gospodarstwie rolnym za średnim wynagrodzeniem około 2.500 franków szwajcarskich. Po powrocie do kraju czyni starania o uzyskanie statusu bezrobotnego. Utrzymuje się z oszczędności w kwocie około 12.000 zł. Nie wyklucza dalszego zatrudnienia się po pewnym czasie za granicą. Takie sytuacje bywały w przeszłości. Z zawodu jest spawaczem. Wykonywał jednak dotychczas różne prace w kraju i za granicą (w Szwajcarii i Francji). Jest zdrowym i zaradnym mężczyzną. Żyje samotnie. Nie ma na utrzymaniu innych osób. Zamieszkuje z matką - emerytką, którą wspomaga finansowo.

dowód: poświadczenie zatrudnienia – k. 25 – 26,

zaświadczenie PUP w J.: k. 21,

zeznania pozwanego – k. 27 (00:5:59 – 00:12:15 i 00:37:25 –

00:43:59).

Pozwany utrzymuje styczność z synem. Spotyka się z nim w miejscu jego zamieszkania z matką jak też zabiera go do swojego miejsca zamieszkania. Płaci alimenty ustalone w ugodzie sądowej. Zaspokaja jego potrzeby również w ten sposób, że kupuje mu przy okazji spotkań artykuły spożywcze. W przeszłości również współfinansował wizyty u lekarzy, zakup odzieży i inne zaspokajał inne potrzeby (**okoliczności niesporne**).

Sąd zważył:

Zgodnie z art. 138 k.r.o. podstawą zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego może być zmiana stosunków. Należy przez to rozumieć zmianę okoliczności wymienionych w art. 135 § 1 k.r.o: potrzeb uprawnionego, w przedmiotowej sprawie powoda N. N. (1) oraz możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanych - ojca A. N. i matki M. U.. Punktem odniesienia do sytuacji obecnej jest stan ustalony w toku postępowania w sprawie zakończonej ugodą zawartą w dniu 3. 12. 2010r. Aby zmiany te skutkowały nową konkretyzacją obowiązku alimentacyjnego powinny być istotne, czyli w odpowiednio dużym zakresie i trwale.

Niewątpliwie dla Sądu wzrosły potrzeby małoletniego N. N. (1). Wzrost ten jest konsekwencją upływu czasu i dorastania. Chłopiec skończył 6 lat i rozpoczął naukę szkolną. Fakt ten spowodował powstanie nowych potrzeb z tym związanych, których nie było poprzednio. Wynikają one z konieczności odpowiedniego wyposażenia w artykuły szkolne, odpowiednią odzież, tak co asortymentu jak i ilości, a także dokonania należnych składek i opłat. Bezsporna jest pomiędzy stronami okoliczność, że powód rozwija swoje zainteresowania sportowe, co również wiąże się z wydatkami na opłaty i odpowiednie ubranie. Sąd nie dopatrywał się wzrostu wydatków na szeroko rozumiane leczenie powoda. Jest on dopiero na etapie diagnozowania nadpobudliwości ruchowej i kwestia ewentualnej ingerencji medycznej, czy pomocy psychologicznej jest na razie otwarta.

Wzrosły również możliwości zarobkowe obojga rodziców.

W toku poprzedniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego pozwanego M. U. nie mogła podjąć pracy zarobkowej z uwagi na konieczność sprawowania opieki nad powodem, który był w wieku jednego roku. Korzystała więc z zasiłku wychowawczego powiększonego o zasiłek rodzinny. W międzyczasie ukończyła studia uzyskując tytuł magistra administracji, który daje jej kwalifikacje zawodowe i realną możliwość podjęcia pracy. Również wiek syna nie stanowi obecnie przeszkody do podjęcia zatrudnienia. Zresztą i tak je faktycznie wykonuje w kancelarii adwokackiej.

Pozwany pracował przez kilka lat za granicą, gdzie uzyskiwał wynagrodzenie wielokrotnie wyższe od tego z okresu poprzedniej sprawy alimentacyjnej. Wynagrodzenie to, bardziej niż uzyskiwane poprzednio z działalności gospodarczej, odzwierciedla jego możliwości zarobkowe. Jest wszak młodym, zdrowym i zaradnym mężczyzną, nie obciążonym obowiązkami rodzinnymi. Oceny tej nie zmienia okoliczność, że z końcem 2015 roku ustało jego zatrudnienie. Sam bowiem nie wyklucza powrotu do niego po pewnym czasie, taka sama przerwa w zatrudnieniu występowała także w poprzednich latach, co jest zrozumiałe biorąc pod uwagę, że praca przy uprawie warzyw jest sezonowa. Status bezrobotnego, jaki pozwany spodziewa się uzyskać, powinien być w jego sytuacji krótkotrwały, a zgromadzone spore oszczędności pozwolą mu na czasowe utrzymanie siebie i syna na dobrym poziomie.

Potrzeby powoda, mimo, że większe niż poprzednio, są jeszcze ze względu na wiek - stosunkowo nieduże. W ocenie Sądu dla jego utrzymania na stopie życiowej zbliżonej do stopy życiowej rodziców powinny w zupełności wystarczyć kwoty około 800 zł miesięcznie, jeżeli będą wydawane racjonalnie. Zasądzona od pozwanego kwota 600 zł powinna wystarczyć na zaspokojenie potrzeb małoletniego N. w około 75 %. W pozostałej części winna je zaspokajać M. U. swoim staraniem, obok osobistych starań o jego utrzymanie i wychowanie.

Wobec powyższego powództwo w pozostałej części podlegało oddaleniu.

Orzeczenie o kosztach sądowych znajduje uzasadnienie w przepisie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 k.p.c.